

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 17 ЖОВТНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№194 (6310)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Це як два світи:
один — за мир,
з молитвою
до Бога, а інший —
за конфлікт,
протистояння».

Президент про виправданість і незворотність
обраного шляху на автокефалію Помісної
української православної церкви

20 різних історій

РЕАБІЛІТАЦІЯ. «Запроси мене з війни» — урочистий захід, організований Мінінформполітики до Дня захисника України, відбувся у колонній залі Київської міськдержадміністрації. Проект мав на меті привернути увагу до проблеми реабілітації учасників бойових дій на сході України. «Проект успішно реалізовано. Найголовніше, що він рухатиметься далі. Ми обов'язково повеземо його регіонами країни, а також за кордон», — зазначив міністр інформаційної політики Юрій Стець.

Танцювальні номери представили 20 пар: захисники України та «Українські амазонки» — жінки — учасниці бойових дій на сході, волонтерки та військові журналістки, повідомляє прес-служба відомства. Пари розповіли в танці свої історії — про закоханих, які знайшли одне одного на полі бою; про людей, які навіть під час війни не втратили віри в життя; про боротьбу за це саме життя в умовах війни тощо. У межах цього проекту в КМДА працює фотовиставка «У війни є жіноче обличчя».

ЦИФРА ДНЯ

17 млрд грн

закладено на закупівлю й модернізацію
військової техніки в проекті
держбюджету на 2019 рік, що на 612,7
млн грн більше, ніж цього року

На передньому краї
боротьби з голодом

ФОТО УНІАН

4

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ. Світова спільнота відводить нашій державі провідну роль у подоланні однієї з найгостріших глобальних проблем сьогодення — хронічного недоїдання

Директор Центру інформації та документації НАТО в Україні Барбора Маронкова:
«Ми багато навчилися в Україні в боротьбі
з російськими міфами»

Було б справедливим сказати, що Барбора Маронкова, професійний словацький дипломат і нині директор Центру інформації та документації НАТО у Києві, представляє нове покоління офіційних осіб Північноатлантичного альянсу, які мають справу зі складними викликами сучасної трансатлантичної безпеки. Як це — представляти НАТО в Україні в той час, коли наша країна воює за демократію та власне існування, як дивитися на речі у ширшому контексті та як протистояти російській пропаганді — про це Барбора Маронкова розповіла кореспонденту Укрінформу.

— Відповідно до нещодавніх досліджень московського «Ле-

вада-центру», третина росіян вірить, що їх оточують самі вороги. НАТО поділяє п'яту позицію в цьому рейтингу ворогів із Німеччиною і Великою Британією, поступаючись США, Україні, ЄС і пострадянським країнам. Які емоції це може у вас викликати — розчарування, острах, щось інше?

— П'яте місце в цьому контексті — не так вже й погано, як ми могли б очікувати (усміхається). Але, очевидно, в даному разі не йдеться про конкурс краси. НАТО і Росія проходять дуже складний етап відносин, імовірно, найтірший від завершення холодної війни. Були часи в нашій новітній історії, які, як обидві сторо-

ни сподівалися, могли б поліпшити наші відносини. Але все це було або призупинено, або відкладено, або скасовано взагалі після події 2014 року в Україні.

Як наш генеральний секретар (генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг. — Авт.) нещодавно зазначив після зустрічі з міністром закордонних справ (РФ. — Авт.) Лавровим у кулуарах Генеральної асамблеї ООН у Нью-Йорку, навіть у найважчі періоди маємо знаходити шляхи для діалогу з тим, щоб знизити напруження, яке виникає між нами у конкретних сферах. Зокрема це стосується проведення великих навчань у Балтійському або Чорному морях — у воді, в пові-

трі, будь-де, де можуть відбутися певні зіткнення. Ми повинні зберігати здатність розмовляти. Водночас нам потрібно говорити Росії, що ми твердо підтримуємо Україну. Як Грузію, Молдову чи будь-якого іншого партнера, який переживає агресію з боку Росії у той чи інший спосіб. Це і є зміст нашої політики стосовно Росії: діалог, але одночасно потужна оборона та засоби стримування.

— Видається, що російська пропаганда ще більш агресивна, ніж була коли-небудь. Як це може ймовірно відобразитися на контрзаходах з боку НАТО або ширшої Європи?

— Важливо, що НАТО і Європейський Союз, усі наші союзни-

ки разом з Україною, Грузією та іншими країнами, підвищили рівень обізнаності щодо дезінформації й пропаганди, які надходять з Росії, особливо за останні чотири роки. Вони були й до того, але зросли за обсягом із 2014 року. Ми сподіваємося, що наша проактивна позиція та прозорі комунікації, коли ми демонструємо факти і цифри, використовуємо різні методи, щоб викрити та розвінчати міфи, які використовує Росія, — що все це корисне. Люди починають розуміти, що насправді важливі факти, які будь-хто може легко розшукати у сучасному світі, якщо цього хоче. Не потрібно просто вірити всьому, що тобі говорять.

3

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 2 2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 16 жовтня 2018 року

USD 2792.8166

за 100 доларів США

EUR 3232.4059

за 100 євро

RUB 4.2331

за 10 рублів

AU 340374.52

AG 4021.66

PT 230128.09

PD 302462.04

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Наша країна обрала правильний шлях

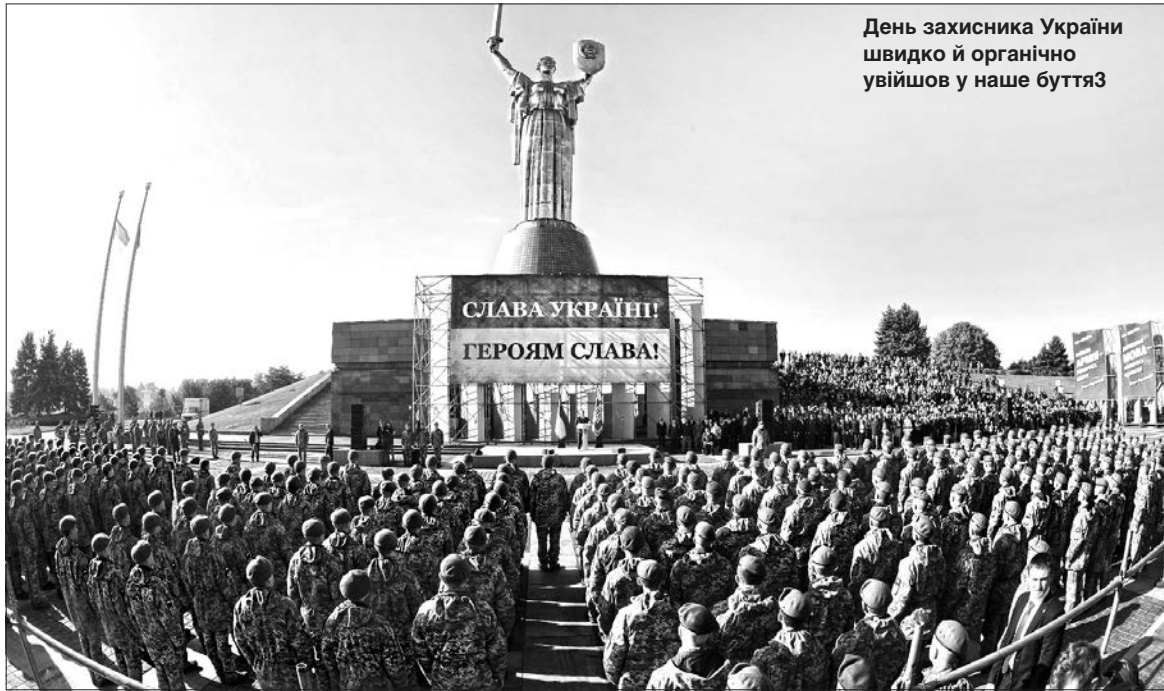
ВИБІР. Автокефалія Української церкви — частина державницької стратегії, спрямованої на незалежність від Московської імперії

Наталя ПИСАНА
для «Урядового кур'єра»

Питання томоса та автокефалії виходить далеко за межі церковного життя. Це питання української державності, незалежності нашої країни, її безпеки. Це питання всієї світової геополітики. Чи не тому рішення Вселенського патріарха обговорювали на раді безпеки Російської Федерації під головуванням Путіна? Реакція Москви на дії Києва та Вселенського патріархату свідчить про те, що ми на правильному шляху. На цьому під час молитовного заходу за Україну, в якому в день Покрови Святої Богородиці на столичній Софійській площі взяло участь 30 тисяч вірян, наголосив Президент Петро Порошенко.

Глава держави підкреслив, що автокефалія — частина державницької проєвропейської та проукраїнської стратегії, яка послідовно втілюється в житті останні чотири з половиною роки й активно втілюватиметься надалі. «І ніхто не зупинить український народ. І ні в кого ми не питатимемо дозволу, бо вирішувати має Україна і її народ, який бореться за волю, за свободу, за майбутнє. Автокефалія — це найвагоміша подія з того ряду, що й наше прагнення до вступу в Євросоюз та НАТО, Угода про асоціацію, безвізовий режим з Європейським Союзом, вихід з СНД, відмова від оманливого договору про дружбу з Росією тощо. Усе це — основа нашого власного шляху розвитку, розвитку держави Україна й розвитку української нації», — зазначив Президент.

За словами Петра Порошенка, в Україні не було, нема і не буде державної церкви. І в освячену томосом православну церкву теж ніхто нікого не запрошуватиме силоміць. Це питання вільного вибору для кожного вірянина. Влада поважатиме вибір тих, хто вирішить залишитися в тій церковній структурі, яка зберігає єдність з Російською православною церквою. Водночас держава захистить права тих священників і мирян УПЦ Московського патріархату, які добровільно вирішать вийти з-під Москви, щоб разом з іншими православними творити єдину Українську православну помісну церкву. Спільна розбудова незалежної церкви не може бути підставою для розбрату, протистояння, насильства. Лише московська агентура може закликатися взяти силою лавру, мо-

День захисника України швидко й органічно увійшов у наше буття3

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА

настир чи храм. «Але ми не дозволимо Кремлю розпалити релігійну війну всередині нашої держави», — підкреслив Президент.

Історична відповідальність сучасності

Петро Порошенко зауважив, що, оскільки Вселенський патріархат ухвалив рішення про автокефалію, томос буде вручено предстоятелю церкви — достойному, авторитетному, досвідченому владі, якого обере об'єднаний Архієрейський собор. Із благословенням Константинопольського патріарха і Матері-Церкви на цей Собор зберуться всі єпископи УПЦ Київського патріархату, оскільки одностайно було ухвалено рішення про звернення до Вселенського патріарха, усі єпископи УАПЦ. Одностайно було ухвалено рішення про звернення до Вселенського патріарха. Разом з ними буде і група єпископів УПЦ Московського патріархату, які між кремлівською зіркою та православним хрестом обрали хрест, а між Україною та Росією — Україну.

«Сподіваюся й вірю, що Собор відбудеться всупереч нашій національній приказці про те, де два українці — там три гетьмани. Відповідальність, яка лежатиме на учасниках об'єднавчого Собору, без перебільшення історична.

988 року наша країна прийняла хрещення. До середини XVII століття, до московського полону, Київська митрополія користувалася широкими правами у структурі Матері-Церкви. Але це не відновлення автокефалії. Ніколи ще Українська церква автокефалії не мала, визнаної Вселенським православ'ям. І на наших очах за нашої участі це стається вперше в понад тисячолітній історії нашої церкви. Ми дякуємо Його Всесвятості Варфоломієві за турботу про Україну. Він ухвалив надзвичайно мудре, сміливе й відповідальне рішення. Україна з нетерпінням чекає його душпастирського візиту до народу, охрещеного за часів рівноапостольного святого князя Володимира», — зазначив Президент.

До слова, Синод Вселенського патріархату відновив канонічний статус предстоятеля Української православної церкви Київського патріархату Філарета й предстоятеля Української автокефальної православної церкви Макарія. «Облудної, нікчемної московської анафемі більше немає. Як, згідно із заявами представників Вселенського престолу, не було й анафемі гетьману Мазепі. А загалом анафема від Росії — це не що інше, як визнання особливих заслуг перед Україною й українським народом. Анафемствують вони лише видатних українців», — констатував Петро Порошенко.

Свідома молодь

Президент не оминув теми російської агресії під час церемонії складання урочистої клятви лицесами Київського військового лицю імені Івана Богуня. Глава держави нагадав, що серед випускників лицю є герої, які віддали життя, захищаючи Україну від російського агресора.

«Вірю, що всі ви виростете достойними захисниками України,

віддано служитимете українському народові, зберігатимете й примножуватимете наші славні бойові традиції, станете гордістю ваших батьків і рідних, кожного громадянина нашої держави, українського народу. Вам є з кого брати приклад. Сотні командирів — випускників лицю, озброєні глибокими знаннями, демонструють високий рівень професіоналізму, командирської виучки та майстерності», — звернувся до лицесів Петро Порошенко.

«Наша молодь свідомо обирає для себе мужній, героїчний, відповідальний шлях служіння Україні. Серед лицесів-богунців 142 сини учасників бойових дій, учасників війни з російським агресором. Батьки 19 юнаків загинули на фронті. Агресор добре підготувався до загарбницьких дій. Свою армію зміцнював, а нашу через агентуру в українській владі — руйнував. Однак сконцентрувавши всі наявні ресурси, завдяки мужності воїнів і потужному волонтерському рухові, завдяки добровольцям ми зупинили агресора», — наголосив Президент. І резюмував, що армія відновила боєздатність, набула бойового досвіду, наростила оперативні спроможності, поліпшила технічну оснащеність, і ніні її характер загартований у запеклому збройному протистоянні з російським агресором. І молодь, переконаний Верховний Головнокомандувач, надалі гідно нестиме прапор перемоги.

А ТИМ ЧАСОМ

У Москві бризкають слиною

Москва в рішенні Константинополя розгледіла легалізацію розколу світового православ'я. Кремль агресивно відреагував на новину про автокефалію Української церкви. І навіть через Московський патріархат — своїх представників в Україні — зажадав анафемі для Варфоломія, оголосив про розрив зв'язків з материнською Церквою в Константинополі.

В РПЦ уже заявили, що туристи з РФ мають утриматися від молебнів у храмах Константинопольської церкви на популярних туристських напрямках. У Туреччині це всі діючі храми Стамбула, єдиний діючий храм в Анталії, а в Греції — на Криті й островах Додеканеса, розташованих у південно-східній частині Егейського моря, найбільший з яких Родос. Як заявив секретар відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського патріархату протоієрей Ігор Якимчук, за відмову дотримуватися таких заборон для духовенства передбачено покарання, а для мирян — покавання на сповіді в непослуху Церкві.

Безсила лють ллється з вуст кремлівських попів, оголюючи їхні справжні задуми розпалити міжконфесійну ворожнечу — аж до кровопролиття. Вони цього вже не приховують, відверто й між рядків своїх христородавських проповідей закликаючи парафіян УПЦ МП до вигідного Кремлю протистояння між православними.

ФОТОФАКТ

ЗВІТЯГА. Напередодні від'їзду Національної збірної ветеранів для участі в міжнародних змаганнях «Ігри нескорених», що відбудуться 20—27 жовтня у Сіднеї в Австралії, в її таборі побував Президент Петро Порошенко. «Символічно, що наш святковий обід відбувся в День захисника України, Покрови Пресвятої Богородиці й нашого спільного молебню за незалежну Українську автокефальну православну церкву, щоб нею Московія більше не керувала», — виголосив глава держави. Згодом він ознайомився з умовами підготовки спортсменів з пауерліфтингу в Спортивному ігровому комплексі Міністерства оборони, а також обговорив можливість проведення у Києві наступних після австралійських світових змагань «Ігор нескорених».

А в урочистостях з нагоди відбуття до Сіднея взяла участь віце-прем'єр-міністр Іванна-Климуш-Цинцадзе. Започатковуючи цей проект на державному рівні, уряд доклав максималь-

но зусиль, щоб «Ігри нескорених» були не одноразовою подією, а відбувалися в майбутньому. «Задля розвитку цих змагань ми ставили собі за мету запровадити системні програми спортивної реабілітації для всіх військовослужбовців та ветеранів в Україні. Нині зусиллями держави і громадськості розвиваються багато проєктів допомоги — спортивної, психологічної та соціальної для усіх, хто цього потребує», — сказала Іванна Климуш-Цинцадзе. Більшість таких проєктів започаткували саме учасники «Ігор нескорених». Це свідчить про те, що ці міжнародні спортивні змагання, як і очікували, стали мотиваційним чинником і каталізатором для активізації та об'єднання зусиль усієї ветеранської спільноти.

Україну представлятимуть 15 спортсменів, які змагатимуться у шести видах спорту: пауерліфтингу, веслуванні на тренажерах, легкій атлетиці, плаванні, стрільбі з лука та велоспорту на шосе.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Директор Центру інформації та документації НАТО в Україні
Барбора Маронкова:

«Ми багато навчилися в Україні в боротьбі з російськими міфами»

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

У цьому сенсі ми багато чого навчилися в Україні. Під час візитів до європейських столиць, до Брюсселя, під час різних подій українці демонстрували нам міфи й пропаганду, яку росіяни поширювали щодо України. Давали нам дуже зрозумілі приклади, як саме це робилося, і це також допомагало підвищити нашу обізнаність.

На початку лютого 2015 року я проводила в Брюсселі захід із публічної дипломатії. Ми запросили представників stopfake.org з України. Вони зробили презентацію на півгодини, де зібрали різні історії й відео, а також приклади поширення у соціальних мережах пропаганди проти України. Я переконана, що такі зусилля урядових та неурядових організацій, окремих людей, журналістів — усіх насправді були корисними в пошуку розв'язання цієї проблеми.

— Наскільки небезпечна російська пропаганда для європейських країн? Одна з її цілей, яка відкрито задекларована деякими російськими діячами, — розпустити Євросоюз та зруйнувати НАТО. Як Великий Захід може реагувати на такі погрози?

— Ми добре знаємо, які цілі. Вони полягають у тому, щоб підірвати віру в нашу організацію та демократичні принципи, за якими живуть усі країни-члени. Є набагато більша обізнаність щодо цього у європейських столицях, серед політиків, людей, які приймають рішення, всіх громадян і спільнот. Є дуже багато журналістів, які підтримують зв'язок між собою в різних групах соціальних медіа, обмінюються інформацією, даними про дезінформацію, намагаються розкрити своє сприйняття на користь іншим. Деякі уряди підготували посібники для громадян із поводження з дезінформацією. Тож ми погоджуємося, що пропаганда — дуже небезпечна складова ширшої гібридної зброї й тактики, які використовують проти наших демократій. На мій погляд, можливості щодо запобігання та стримування у сфері інформаційної

зброї зростають у кожній столиці.

— Тут, в Україні, час від часу виникає дискусія, як можемо реагувати на російську пропаганду. Росіяни створили фабрики тролів, які розповсюджують брехню по всьому світові. Чи маємо ми або будь-хто реагувати симетрично, відповідаючи фейком на фейк, дезінформацією на дезінформацію чи витрачати величезні гроші й підготовувати армію доморослих тролів?

— Наша головна лінія дуже проста. Ми не відповідаємо пропагандою на пропаганду і не думаємо, що це правильний підхід. Ми переконані, що ключ — факти. І так буде завжди. Це дуже важливо, оскільки відображає, що ми демократичні прозо-

світових інформаційних каналів та агенцій, з якими в нас склалися добрі відносини, просували цю інформацію на своїх каналах та в соціальних медіа. Усе це створило такий тиск, що зрештою «Росія 24» змінила заголовок і внесла необхідні корективи.

— В українських реаліях існують деякі медіа, які активно експлуатують демократичні норми щодо свободи слова для поширення неприхованої російської пропаганди в самій Україні. Вони закликають до поразки й капітуляції в боротьбі, яку Україна веде проти російської агресії та окупації. Вони виступають фактично джерелом російської пропаганди. Як маємо реагувати на це явище? Чи є в НАТО подібний досвід?

Деякі уряди навіть підготували посібники для громадян — як саме відрізнити брехню від правди й реагувати на фейки.

рі спільноти, і саме тому обстоюємо правду і факти. Це те, на чому постійно наголошує керівництво НАТО і в що твердо вірить.

У нас є кілька проєктів, спрямованих на спростування російської дезінформації правдивими фактами. Наприклад, на веб-сайті НАТО ми створили окрему сторінку, яку назвали «Під запис» (Setting the records straight). На цьому ресурсі ми зібрали різні російські міфи щодо НАТО і подивилися на факти, які надають нам відповідь на ці міфи.

Два роки тому трапилося історія, коли наш генеральний секретар дав інтерв'ю каналу «Росія 24» у телестудії НАТО. Інтерв'ю мало назву «НАТО готується атакувати Росію». Що, зрозуміло, було нісенітницею, адже генеральний секретар ніколи не говорив такого.

Оскільки інтерв'ю було записано в нашій студії, в нас були всі телевізійні та аудіозаписи. Тож ми почали розсилати звук і відео цього інтерв'ю, використовували соціальні мережі, розмістили повну розшифровку на нашому веб-сайті. Делегації країн-членів НАТО підтримали нас у соціальних медіа у своїх країнах. Репортери провідних

— У НАТО немає визначеної позиції щодо цього, оскільки ми міжнародна організація. Ліцензії на мовлення, дозволи на роботу для різних медіа в кожній країні — питання національного законодавства. Важливо, з одного боку, дотримуватися сакральних норм щодо свободи слова в демократичному суспільстві, де ЗМІ можуть відкрито і вільно діяти. З іншого — безумовно, держави несуть відповідальність за захист своїх громадян. Тож має бути справедливий баланс, і законодавці у кожній країні мають визначати, як цей баланс утримувати. Це дуже важке завдання, ми знаємо.

У деяких країнах є подібне законодавство, де, наприклад, ліцензію на мовлення можуть відібрати за розповсюдження ідей ненависті, або коли журналіст чи видання систематично порушують етичні норми журналістики. У різних країнах різні варіанти регулювання. Ми, НАТО, не обов'язково маємо цим займатися. Але як бачимо, питання свободи слова та інформаційного захисту дуже важливі.

— Недавно Україна розпочала впроваджува-

ти систему стратегічних комунікацій. За вашими спостереженнями, наскільки успішно просувається цей процес?

— В Україні спостерігаємо великий інтерес до цієї теми і прагнення досягти порозуміння серед урядових структур і офіційних осіб, представників міністерств та установ, які зацікавлені у стратегічних комунікаціях. Вони приходять до нас, просять поради, допомоги у становленні власних відділів або груп стратегічних комунікацій, шукають можливості для тренування, обміну досвідом.

Центр інформації та документації НАТО в Києві уповноважений, щоб підтримати українські установи в розвитку спроможностей у сфері стратегічних комунікацій. Маємо дорожню карту стратегічних комунікацій, яку було підписано у 2015 році між головою РНБО України і генеральним секретарем НАТО. У нас є документ, який нас взаємно зобов'язує і надає можливість підтримувати Україну в цьому процесі. Уже зроблено багато, багато досягнуто. Структури Страткому було створено у багатьох інституціях, ініційовано ухвалення необхідного для цього законодавства. Вони провели тренування серед персоналу як в Україні, так і за її межами, на міжнародному рівні. Для чотирьох років це справді великий прогрес.

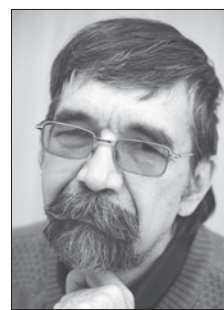
— Ви, НАТО, допомагаєте Україні у становленні системи стратегічних комунікацій. Видається, що найважче запитання: як навчити всіх великих та маленьких начальників, адміністративних та політичних функціонерів, які вважають, що вже знають все на цьому світі найкраще за всіх?

— Це дуже хороше запитання, на яке ми не маємо відповіді (усміхається). Хочу вас запевнити, це не лише українське питання. Керівники і політичні лідери завжди будуть керівниками і політичними лідерами. Можемо лише запропонувати допомогу, якщо вони цього хочуть, і будемо раді допомогти.

Дмитро ШКУРКО,
Укрінформ,
Київ — Брюссель
(Надруковано
зі скороченнями)

ПРОШУ СЛОВА!

Пристрасті навколо цукру

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Прикро, коли доводиться вдруге повертатися до опису тих самих негараздів, про які вже було написано. Але що ж поробиш — доведеться.

Ще на початку року ми розповідали, як на Львівщині деякі правоохоронці в союзі з недобросовісними суддями чинять тиск на підприємства АПК, вимагаючи хабарі за закриття кримінальних справ, порушених проти вітчизняних виробників за надуманими приводами («Урядовий кур'єр №№ 34, 38, 42 за 17, 23 лютого та 1 березня»). Розповідали, бо сподівалися, що керівництво відповідних органів зверне увагу на проблему і вживе рішучих заходів щодо несумлінних підлеглих. Але, виявляється, помилялися — процес не припинився!

Як повідомляє Всеукраїнська аграрна рада (ВАР), Державна фіскальна служба України чинить необґрунтований тиск на члена ВАР, підприємство з німецькими інвестиціями ТзОВ «Радехівський цукор». Корені цієї справи сягають 2015 року. Ще тоді ДФС під час спеціального розслідування знайшла серед тисяч контрагентів ТзОВ «Радехівський цукор» дев'ять суб'єктів господарювання з ознаками фіктивних фінансових операцій. Але кримінальне провадження №3201514000000215 порушено не проти цих компаній, а проти самого ТзОВ.

У чому тут провиня заводу? Він добросовісно зварив цукор, чесно його продав покупцям, отримав за нього гроші і сумлінно сплатив з виручки належні державі податки. На цьому його обов'язки вичерпуються.

Натомість, за логікою органів ДФС Львівщини, завод, мабуть, повинен мати власну секретну службу і самостійно відстежувати, хто з покупців їхнього цукру викликає підозру. І тоді що — відмовляти їм у продажу? Чи, може, самостійно затримувати? Але у такому разі навіщо існує ДФС? За цією логікою, кожен продавець картоплі на базарі має перевіряти документи покупця: чи не перебуває він у розшуку, чи, може, приїхав з «ДНР», де служив у лавах бойовиків?

Але такі дрібні суперечності доблесних податківців не засмучують — насамперед, тому, що, за словами представників заводу, вони переконують керівництво ТзОВ «вирішити питання» у, так би мовити, неформальний спосіб. Саме з цієї причини, всупереч усілякій логіці, справу було порушено саме проти «Радехівського цукру» — бо тих дев'ятьох де шукати і що з них узяти? Натомість цукрозавод багатий, є чим поживитися...

На сьогодні компанія має п'ять цукрових заводів і за підсумками 2017—2018 маркетингового року (від урожаю до урожаю) обіймає 21% українського ринку. Тобто кожна п'ята ложка цукру, яку наш громадянин кладе собі в чай чи споживає у печиві або тістечку, — радехівського виробництва.

Зауважимо, ТзОВ «Радехівський цукор» — один з найбільших платників податків у західному регіоні, адже тільки за 2017 рік до бюджетів і фондів різних рівнів компанія сплатила 186,7 мільйона гривень, а за перше півріччя 2018-го — 132,9 мільйона. На підприємстві офіційно працевлаштовано 1350 людей, середня зарплатня яких сягає близько 20 тисяч гривень. І такий об'єкт хочуть знищити задля чийось шкурних інтересів?

Але шантажисти дістали рішучу відмову в їхніх зазіханнях. У тому й полягає специфіка роботи компаній з іноземними інвестиціями, що вони не йдуть на всілякі непрозорі оборудки, а працюють суто в офіційному полі — як у розвинених країнах.

Тоді почалася активна фаза наступу на підприємство: його роботу блокували, банківські рахунки — заарештовували. Були й підозри, оголошені посадовим особам підприємства, арешт майна. Вдалися навіть до недостойних методів: листів із погрозами до найбільших ділових партнерів.

Керівники ТзОВ «Радехівський цукор» неодноразово зверталися до керівництва ДФС, Генеральної прокуратури, Верховної Ради із проханням припинити тиск на підприємство, проте жодного результату це не дало. Нині ТзОВ «Радехівський цукор» та Всеукраїнська аграрна рада, членом якої є це підприємство, чекають суду.

Зауважимо ще на одному прикрому нюансі: підприємство входить до міжнародної групи компаній Pfeifer&Langen — провідного виробника цукру Європейського Союзу. Тому події, про які йдеться, не залишаються непоміченими за кордоном і стають тривожним сигналом для інших інвесторів. Тоді нарікання на слабкі обсяги іноземних інвестицій втрачають усілякий сенс: самі винні!

У тому й полягає специфіка роботи компаній з іноземними інвестиціями, що вони не йдуть на всякі непрозорі оборудки.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Ю. Полуреза
Постійним представником України при
Міжнародному агентстві з відновлювальних
джерел енергії (IRENA)

Призначити Надзвичайного і Повноважного Посла України в Об'єднаних Арабських Еміратах ПОЛУРЕЗА Юрія Володимировича Постійним представником України при Міжнародному агентстві з відновлювальних джерел енергії (IRENA) за сумісництвом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
10 жовтня 2018 року
№309/2018

ГРАФІК
проведення прямої телефонної лінії Кабінету Міністрів України
за участю керівників центральних органів виконавчої влади
на жовтень — грудень 2018 року

19 жовтня	Міністерство закордонних справ України
23 жовтня	Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України
26 жовтня	Міністерство інформаційної політики України
30 жовтня	Міністерство інфраструктури України
2 листопада	Міністерство молоді та спорту України
6 листопада	Міністерство оборони України
9 листопада	Міністерство освіти і науки України
13 листопада	Міністерство охорони здоров'я України
16 листопада	Міністерство соціальної політики України
20 листопада	Міністерство культури України
23 листопада	Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України
27 листопада	Міністерство фінансів України
30 листопада	Міністерство юстиції України
4 грудня	Пенсійний фонд України
7 грудня	Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції
11 грудня	Державна служба України з питань праці
14 грудня	Національна поліція України
18 грудня	Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів
21 грудня	Державна міграційна служба України
28 грудня	Державна фіскальна служба України

Примітка. Прямая телефонна лінія Кабінету Міністрів працює за номером 254-05-65. Час проведення брифінгу з 13.40 до 14.00, прямої телефонної лінії — з 14.00 до 16.00. Місце проведення: м. Київ, вул. Інститутська, 7 (другий поверх, кім. 206).

СПІВЧУТТЯ

14 жовтня 2018 року пішов з життя **Валерій Миколайович ШМАРОВ**, державний діяч, талановитий управлінець, відомий вчений.

Проста сільська родина подарувала Україні особистість, яка буде нерозривно пов'язана зі становленням державності України, її обороноздатністю, військово-промисловим комплексом. Вроджений розум, цілеспрямованість, вольовий характер сприяли блискучій кар'єрі та визнанням у державі досягненням.

Народився Валерій Шмаров 4 серпня 1945 року в с. Жолоби на Вінниччині. Закінчив Київський технікум радіоелектроніки (1966), Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка (1972).

З 1966 по 1988 рр. його життя пов'язане з Київським радіозаводом. Там пройшов шлях від регулювальника радіоапаратури до начальника цеху. Брав участь у створенні та виробництві систем керування кількох поколінь стратегічних ракет наземного і морського базування: Р-36, Р-36М, Р-36М УТТХ, Р-36М2, 3М65, 3М37; РН «Енергія» та ряду космічних апаратів.

З 1988 по 1992 рр. — директор Жулянського машинобудівного заводу Міністерства авіаційної промисловості СРСР. Багато зусиль доклав для організації серійного виробництва зразків зенітно-ракетного озброєння.

У 1992 — 1993 рр. — перший заступник Генерального директора Національного космічного агентства України. Один зі співавторів першої Національної космічної програми України.

На усіх без винятку посадах у системі військово-промислового комплексу СРСР та України Валерій Миколайович мав заслужений авторитет серед колег, вищого керівництва, в колективах, які він очолював. Два ордени — «Знак Пошани» (1976) та Трудового Червоного прапора (1988) — яскраве підтвердження того.

Його глибокі знання та величезний досвід дали змогу обійняти посади віце-прем'єр-міністра України з питань військово-промислового комплексу (1993 — 1995), а також міністра оборони України (1994 — 1996) — першого цивільного керівника оборонного відомства часів незалежності. Йому першому було доручено розпочати системне реформування Збройних сил України. Він перший, хто перерозподілив функції між Генеральним штабом та міністром.

З 1997 р. Валерій Шмаров — президент Асоціації підприємств авіапромисловості України «Укрaviaпром». Народний депутат України ІІІ скликання (1998 — 2002). У 2002 — 2005 рр. — генеральний директор Державної компанії «Укрспецекспорт».

Держава високо оцінила результати натхненної праці Валерія Шмарова, нагородивши його орденом «За заслуги» ІІІ ступеня, іменною вогнепальною зброєю, багатьма іншими державними та галузевими нагородами.

Після завершення роботи на державній службі Валерій Шмаров зайнявся науково-педагогічною діяльністю. З 2005 по 2017 рік був директором Аерокосмічного інституту Національного авіаційного університету. Лауреат Державної премії України (2002). Професор (2004). Доктор технічних наук (2006).

За безпосередньої участі Валерія Миколайовича було реалізовано масштабний проект — створення Державного музею авіації, який став гордістю не тільки Національного авіаційного університету, але й усієї держави.

Світла пам'ять про Валерія Миколайовича Шмарова назавжди залишиться у серцях рідних, близьких, колег, учнів.

Володимир
КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Напередодні Всесвітнього дня продовольства, який світова спільнота відзначає 16 жовтня, в Україні відбулися заходи за участі такої впливової всесвітньої організації, як ФАО — Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН, заснованої 73 роки тому. Одним з них став круглий стіл у Києві, учасники якого розповіли про напрями діяльності ФАО в Україні, масштабний захід «Агропорт Харків» за участі широких кіл аграрного бізнесу і анонсували, яким буде павільйон України на міжнародній виставці BIOFACH.

Як повідомив призначений недавно координатор програм ФАО в Україні Хушнід Саттаров, головна мета організації — подолання голоду, зміцнення продовольчої безпеки і сприяння розвитку сільського господарства у світі. За останніми даними, понад 815 мільйонів жителів Землі страждають від хронічного недоїдання, з них 60% — жінки. Тому організація ставить завдання повністю подолати голод у світі до 2030 року. Про те, яку велику роль у реалізації цього завдання світова спільнота відводить Україні, свідчать проекти, що їх ФАО реалізує в Україні.

Актуальними завданнями тут Хушнід Саттаров вважає нарощування приватних інвестицій у сільське господарство, підтримку малого аграрного бізнесу і розвиток програм соціального захисту. У цьому ФАО сподівається на співпрацю з Міністерством аграрної політики та продовольства, з яким уже налагоджено добру партнерську взаємодію, іншими державними органами і, безперечно, місцевим бізнесом. Особливо представник ФАО зауважив на запровадженні нових енергоощадних технологій у сільському господарстві для підвищення продуктивності й доходів малих фермерських господарств. Для цього необхідні налагодження і розвиток сільськогосподарських дорадчих служб, аграрних лабораторій, запровадження факультативних навчальних програм для аграріїв.

Один із перспективних проектів ФАО в Україні,

Щоб ця дитина не знала голоду, докладуть рук і українські хлібороби

який щойно розпочинається, і фінансує його ЄС, — відродження малого і середнього агробізнесу на сході країни, що постраждав внаслідок російської агресії. Проект передбачає розвиток системи консультативних послуг, сприяння у доступі до зовнішнього фінансування та інвестицій, а також допомогу у створенні асоціацій сільгоспвиробників.

Триває робота з удосконалення нормативної бази управління природними ресурсами у лісостеповій зоні України. Цей проект фінансує Глобальний екологічний фонд. Головне його завдання — боротьба з деградацією орних земель. За даними ФАО, площа деградованих та непродуктивних орних земель в Україні перевищує 20%, або понад 6,5 мільйона га.

Проект реалізують за участі аграрної компанії AgroGeneration, яка надала для цього дослідні поля в різних регіонах загальною площею 7500 гектарів. Чому компанія взяла участь у проекті, розповів її президент, американець українського походження Джон Шморгун. Його як аграрія насамперед турбують кліматичні зміни і проблеми нестачі вологості й нерівномірності її розподілу в регіонах, почастищення засух, розмноження шкідників, яких раніше не було в Україні або були в невеликій кількості, а також ерозія ґрунтів. Для цього потрібна участь науки — в Україні вона є, але

впровадження напрацювань вітчизняних науковців в аграрне виробництво залишається на низькому рівні.

Щоправда, тут виникають певні зауваги, які однаково стосуються ерозії ґрунтів і залучення приватних інвестицій в аграрний сектор. Дивно, але ці дві начебто далекі одна від одної теми об'єднує одне: невизначеність у питанні земельно-господарського ринку. Незалежно від того, чи хтось прихильник запровадження такого ринку, чи навпаки, супротивник, — у будь-якому разі має бути ясність. Натомість ми поки що не маємо законопроектів про ринок землі, ухвалені хоч у першому читанні, але не маємо й відмови розглядати такий документ. А тут можуть бути нюанси, які приваблять потенційних інвесторів чи навпаки, відлякуватимуть.

До чого тут збереженість ґрунтів — орендар ніколи не піклуватиметься про землю так, як власник. І власники ві орендованого наділу притягати орендаря до відповідальності за неналежне використання довіреної йому землі вкрай важко. Та й гроші в нові технології обробки ґрунту, зрошення, меліоративні роботи тощо охочіше вкладатимуть у власну землю, ніж в орендовану.

Є ще один негативний чинник — неналежний захист прав власності загалом і на землю зокрема, якщо вона стане об'єктом купівлі-продажу. Корумповані судді та чиновники, нечисті на ру-

ку нотаріуси й державні реєстратори навіюють великі сумніви щодо того, що земля, придбана завтра, залишиться у покупця й після завтра. Це також може негативно позначитися на інвестиційній привабливості України як світового виробника продовольства. Попри це інвестори не тікають з нашого аграрного сектору, бо вбачають у ньому перспективи.

Заступник міністра аграрної політики та продовольства з питань євроінтеграції Ольга Трофімцева зауважила кореспондентові «Урядового кур'єра»: «У Міністерстві ми бачимо позитивну тенденцію, зокрема і щодо прямих іноземних інвестицій. Попри те що в Україні, як і в будь-якій іншій країні, існують специфічні виклики, можливо, недоліки у законодавчому полі, зокрема щодо ринку землі всі чекають на якісь подальші кроки, інвестування відбувається. Компанії заходять і у виробництво, й у переробку, тому ці негативні чинники не так заважають, як комусь хотілося б думати».

І ще на одному цікавому факті зауважила заступник міністра: недавно організатори українських виставок за кордоном буквально ганялися за аграріями, умовляючи їх узяти участь. Тепер ситуація інша: охочих стільки, що доводиться підбирати серед них найкращих на конкурсних засадах. Це щось та означає!

Гуртом проти стихійного лиха

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

РЕГІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ. Форум Карпатського євросерегіону, який відбувся минулого тижня в Ужгороді, схвалив проєкт, спрямований на запобігання і швидке реагування на стихійні лиха.

«Спільний захист людей та навколишнього середовища шляхом створення українсько-польської системи запобігання та реагування на катастрофи

в Карпатському євросерегіоні» — гучно, але зрозуміло і багатобачно звучить назва проєкту, який спільно втілюватимуть у життя Міністерство інвестицій і розвитку Республіки Польща та Асоціація органів місцевого самоврядування «Євросерегіон Карпати — Україна».

В Ужгороді про найважливіше в цій царині говорили керівники Закарпаття, голова Львівської обласної ради, начальники управлінь Державної служби України з надзвичайних си-

туацій у Закарпатській, Львівській та Івано-Франківській областях, а також польські колеги — учасники проєкту.

Ці три області України чи не найбільше потерпають від стихійних лих, тож мета — підвищити рівень безпеки в них через зміцнення спроможності регіональних служб пожежників і надзвичайників вчасно реагувати на критичні ситуації.

Допоможуть боротися з катастрофами 11 пожежних машин і комплекти вогнетривко-

го спорядження, три мікроавтобуси для обласних управлінь ДСНС України в кожній з областей, спільні навчання для персоналу їхніх пожежно-рятувальних частин, будівництво окремого приміщення з імітацією реальних умов надзвичайних ситуацій у Ряшеві та розроблення спільної стратегії запобігання й реагування на критичні події. Усе це зроблять, втілюючи в життя заплановане в межах співпраці.

Фото з сайту Znaj.ua

ОРІЄНТИР № 39

ЗДРИЛЮК Оксану Ігорівну,
КАРПУК Аллу Костянтинівну,
КИЦЮ Світлану Іларіонівну,
КЛОКА Олега Миколайовича,
МАТВІЙЧУК Людмилу Володимирівну,
РУСИНЧУКА Миколу Миколайовича,
ФЕДОНЮК Світлану Юріівну,
ШЕВЧУК Лілію Ярославівну;
апеляційного суду Дніпропетровської області на роботу на посадах суддів Дні-
провського апеляційного суду:
БАРИЛЬСЬКУ Аллу Петрівну,
БОНДАР Яну Миколаївну,
ВАРЕНКО Олену Павлівну,
ДЕМЧЕНКО Ельвіру Львівну,
ДЕРКАЧ Наталію Миколаївну,
ДЖЕРЕЛЕЙКО Олену Євгенівну,
ЄЛІЗАРЕНКО Ірму Анатоліївну,
ЖИВОГЛЯДОВУ Ірину Карлівну,
ЗУБАКОВУ Вікторію Петрівну,
ІВАНОВУ Аллу Пилипівну,
КАРАТАЄВУ Людмилу Олексіївну,
КОВАЛЕНКА Василя Дмитровича,
КОВАЛЕНКО Ніну Василівну,
КРАСВІТНУ Тетяну Петрівну,
КРОТ Світлану Іванівну,
КУЦЕНКО Тетяну Рудольфівну,
ЛАЧЕНКОВУ Оксану Володимирівну,
МАКАРОВА Миколу Олексійовича,
ПІСКУН Оксану Павлівну,
ПІСТУН Аллу Олексіївну,
СВИСТУНОВУ Олену Вікторівну,
СЛОКВЕНКА Геннадія Петровича,
ТКАЧЕНКО Ілону Юріівну;
апеляційного суду Донецької області на роботу на посадах суддів Донецького апе-
ляційного суду:
АГЄЄВА Олександра Володимировича,
АЗЕВІЧА Володимира Броніславовича,
АКУЛЕНКА Валерія Володимировича,
БАРКОВА Віктора Миколайовича,
БЄДЕЛЄВА Сергія Івановича,
БИЛІНУ Тетяну Іванівну,
БІЛЯЄВУ Олену Миколаївну,
БУДУЛУЦУ Миколу Сафронівчича,
ГАВРИЛОВУ Галину Леонідівну,
ГАПОНОВА Андрія В'ячеславовича,
ГЕРЦІКА Ростіслава Валерійовича,
ГРИШИНА Геннадія Анатолійовича,
ДУНДАР Ірину Олександрівну,
ЖДАНОВУ Валентину Сергіївну,
ЗАЙЦЕВУ Світлану Андріївну,
ЗАЛІЗНЯК Римму Миколаївну,
КАНУРНУ Ольгу Дем'янівну,
КІШКІНУ Ірину Вікторівну,
КОВАЛЮМНУС Еллу Леонідівну,
КОРЧИСТУ Олесю Іванівну,
КОСМАЧЕВСЬКУ Тетяну Вікторівну,
КОЧЕГАРОВУ Ларису Миколаївну,
КРАСНОШОКОВУ Наталію Степанівну,
КРУПОДЕРЮ Дмитра Олександровича,
КУРАКОВУ Вікторію Валентинівну,
ЛІСОВОГО Олександра Олександровича,
МАЛЬЦЕВУ Євгенію Євгенівну,
МИРОНЕНКО Ірину Петрівну,
НИКИФОРЯКА Любомира Петровича,
НОВІКОВУ Галину Валентинівну,
ПАПОЯН Вікторію Вікторівну,
ПОНОМАРЬОВУ Ольгу Михайлівну,
ПОПОВУ Світлану Анатоліївну,
ПРЕСНЯКОВУ Анжеліку Анатоліївну,
ПРИНЦЕВСЬКУ Вікторію Павлівну,
САВКОВУ Світлану Володимирівну,
САНІКОВУ Олену Сергіївну,
СВІЯГІНУ Ірину Миколаївну,
СЕДИХ Андрія Вікторовича,
СМІРНОВУ Вікторію Володимирівну,
СОЛОМАХУ Людмилу Іванівну,
СТАРОДУБА Олега Григоровича,
ТИМЧЕНКО Олену Олександрівну,
ТКАЧЕНКО Тетяну Борисівну,
ТОПЧІЙ Тетяну В'ячеславівну,
ХАЛАДЖИ Ольгу Володимирівну,
ШИПІРТА Федора Сергійовича;
апеляційного суду Житомирської області на роботу на посадах суддів Житомир-
ського апеляційного суду:
БЕРЕЖНУ Світлану Володимирівну,
БОРИСЮКА Романа Миколайовича,
ГАЛАЦЕВИЧ Оксану Миколаївну,
ГРИГОРУСЬ Наталію Йосипівну,
ЖИЗНЄВСЬКОГО Юрія Васильовича,
ЗАВ'ЯЗУНА Сергія Михайловича,
КІЯНОВУ Світлану Валентинівну,
КОЛОМІЄЦЬ Оксану Сергіївну,
ЛЯШУКА Володимира Володимировича,
МИКИТЮК Ольгу Юріівну,
МИНІЧ Тетяну Іванівну,
ПАВИЦЬКУ Тетяну Миколаївну,
СПІСАРЧУКА Ярослава Андрійовича,
ТАЛЬКО Оксану Борисівну,
ТРОЯНОВСЬКУ Галину Сергіївну,
ШЕВЧУК Аллу Миколаївну,
ШИРОКОПОЯСА Юрія Васильовича;
апеляційного суду Закарпатської області на роботу на посадах суддів Закарпат-
ського апеляційного суду:
ГОШОВСЬКОГО Георгія Миколайовича,
ДЖУГУ Сергія Дийнешовича,
КОЖУХ Олену Анатоліївну,
КУШТАНА Бориса Петровича,
МИШИНЧУК Наталію Степанівну,
СОБОСЛОЯ Габора Габоровича,
ФАЗИКОШ Ганну Василівну;
апеляційного суду Запорізької області на роботу на посадах суддів Запорізько-
го апеляційного суду:
БЕЛКУ Валерія Юрійовича,
БІЛОКОНЕВА Вячеслава Миколайовича,
ВОРОБІЙОВУ Ірину Анатоліївну,
ГОНЧАР Марину Сергіївну,
ГРІПАСА Юрія Олексійовича,
ДАДАШЕВУ Світлану Вячеславівну,
ДАШКОВСЬКУ Алесю Вікторівну,
КОЧЕТКОВУ Ірину Василівну,
КРИЛОВУ Олену Вікторівну,
КРИМСЬКУ Оксану Михайлівну,
КУХАРЯ Сергія Вікторовича,
МАЛОВІЧКО Світлану Володимирівну,
ОНИЩЕНКА Едуарда Анатолійовича,
ПОЛЯКОВА Олександра Зіновійовича,
РАССУЖДАЯ Вадима Яковича,
ТЮТЮНИК Марину Сергіївну,
ФОМІНА Валерія Анатолійовича;
апеляційного суду Івано-Франківської області на роботу на посадах суддів Івано-
Франківського апеляційного суду:
БОЙЧУКА Ігоря Васильовича,
ВАСИЛИШИН Лілію Василівну,
ВАСИЛЬЄВА Олександра Павловича,
ГРИНОВЕЦЬКОГО Богдана Михайловича,
ДЕВЛЯШЕВСЬКОГО Віталія Анатолійовича,
КУКУРУДЗА Богдана Івановича,
МАКСЮТУ Ірину Олександрівну,
МАЛЄЄВА Андрія Юрійовича,
МАТКІВСЬКОГО Романа Йосиповича,
МЕЛІНІШИН Галину Петрівну,
ПНІВЧУК Оксану Василівну,
ПОВЗЛА Володимира Васильовича,

ТОМИН Олександру Олексіївну,
ФЕДИНЯКА Василя Дмитровича,
ЯСЕНОВЕНКО Людмилу Василівну;
апеляційного суду Київської області на роботу на посадах суддів Київського апе-
ляційного суду:
АВРАМЕНКА Миколу Григоровича,
ВЕРЛАНОВА Сергія Миколайовича,
ВОЛОХОВА Леоніда Анатолійовича,
ГАБРІЄЛЯ Віктора Олександровича,
ГОВОРУХУ Володимира Івановича,
ЖУРБУ Сергія Олександровича,
ІВАНОВУ Ірину Віталіївну,
ІГНАТЧЕНКО Ніну Володимирівну,
ІГНАТЮКА Олега Володимировича,
КАПІЧОН Ольгу Миколаївну,
КАШПЕРСЬКУ Тамару Цезарівну,
КУЛІШЕНКА Юрія Миколайовича,
МАТВІЄНКО Юлію Олександрівну,
МЕЛЬНИКА Ярослава Сергійовича,
МЕРЕЖКО Марину Василівну,
МИКОЛЮКА Олександра Володимировича,
ОЛІЙНИКА Василя Івановича,
ПОЛОСЕНКА Василя Степановича,
ПРИХОДЬКА Костянтина Петровича,
РУДНІЧЕНКО Оксану Миколаївну,
САВЧЕНКА Сергія Івановича,
СВІНЦІЦЬКУ Олену Петрівну,
СЕРЖАНЮКА Анатолія Семеновича,
СЛИВУ Юрія Михайловича,
СЛІПЧЕНКА Олександра Івановича,
ТАРГОНІЙ Дар'ю Олександрівну,
ФІНАГЄЄВА Валерія Олександровича,
ШРОЛЯ Валентина Ростиславовича,
ЯВОРСЬКОГО Миколу Анатолійовича,
ЯЩЕНКО Ірину Юріівну;
апеляційного суду міста Києва на роботу на посадах суддів Київського апеляцій-
ного суду:
АНДРІЄНКО Антоніну Миколаївну,
БАЛАЦЬКУ Галину Олександрівну,
БОЛотова Євгена Володимировича,
БОРИСОВУ Олену Василівну,
ВАСИЛЬЄВУ Маргариту Анатоліївну,
ВЕРБОВУ Ірину Михайлівну,
ВОЛОШИНУ Валентину Миколаївну,
ГАРАЩЕНКА Дмитра Руслановича,
ГЛАДІЯ Степана Васильовича,
ГЛИНЯНОГО Віктора Петровича,
ГОЛОВАЧОВА Ярослава Вячеславовича,
ГОРБ Ірину Михайлівну,
ЖЕЛЕПУ Оксану Василівну,
ЖУК Ольгу Володимирівну,
ЖУРАВЛЯ Олександра Олександровича,
ІВАНЧЕНКА Миколу Миколайовича,
ІГНАТОВА Романа Миколайовича,
КЕПКАЛ Людмилу Іванівну,
КИРИЛЮК Галину Миколаївну,
КІЯШКА Олександра Анатолійовича,
КРАВЕЦЬ Валентину Аркадіївну,
КРИЖАНІВСЬКУ Ганну Володимирівну,
ЛАПЧЕВСЬКУ Олену Федорівну,
ЛАШЕВИЧА Валерія Миколайовича,
ЛЕВЕНЦЯ Бориса Борисовича,
МАЗУРИК Олену Федорівну,
МАЛІНОВСЬКОГО Олега Адольфовича,
МАСЕНКА Дениса Євгеновича,
МАХЛАЙ Людмилу Дмитрівну,
МЕЛЬНИКА Володимира Васильовича,
МОСЬОНДЗА Івана Анатолійовича,
МУЗИЧКО Світлану Григорівну,
НЕВІДОМУ Тетяну Олексіївну,
НЕМИРОВСЬКУ Олену Віленівну,
НОВОВА Сергія Олександровича,
ОНИЩУКА Максима Івановича,
ПАВЛЕНКО Оксану Петрівну,
ПАЛЕНИКА Ігоря Григоровича,
ПАНЧЕНКА Миколу Миколайовича,
ПІКУЛЬ Антоніну Адольфівну,
ПОЛИВАЧ Любов Дмитрівну,
ПОЛШУК Наталію Валеріївну,
ПРИСЯЖНЮКА Олега Богдановича,
ПРОКОПЧУК Наталію Олексіївну,
РАТНІКОВУ Валентину Миколаївну,
РЕЙНАРТ Іюю Матвіївну,
РИБАКА Івана Олексійовича,
РОСІК Тетяну Володимирівну,
РУБАН Світлану Михайлівну,
САЛІХОВА Віталія Валерійовича,
СЕМЕНЮК Тетяну Анатоліївну,
СІЛКОВУ Ірину Миколаївну,
СІТАЙЛО Олену Миколаївну,
СЛЮСАР Тетяну Андріївну,
СОКОЛОВУ Вікторію Вячеславівну,
СТРИЖЕУСА Анатолія Миколайовича,
ТРСЯУНА Юрія Ростиславовича,
ТЮТЮН Тетяну Миколаївну,
УКРАЇНЕЦЬ Людмилу Дмитрівну,
ФРИЧ Тетяну Вікторівну,
ХУДИКА Миколу Павловича,
ЧОБТОК Аллу Олександрівну,
ЧОРНОГО Олександра Миколайовича,
ШАХОВУ Олену Василівну,
ШЕБЕУЄВУ Вікторію Андріївну,
ШКОРІНУ Олену Іванівну,
ЮДЕНКО Тамару Миколаївну,
ЮРДИГУ Ольгу Степанівну,
ЯЩЕНКА Миколу Анатолійовича,
ЯЩУК Тетяну Іванівну;
апеляційного суду Кіровоградської області на роботу на посадах суддів Кропив-
ницького апеляційного суду:
АВРАМЕНКО Тетяну Миколаївну,
БОНДАРЧУКА Руслана Анатолійовича,
ГОНЧАРА Володимира Миколайовича,
ДУКОВСЬКОГО Олександра Леонтіївовича,
ДЬОМИЧ Людмилу Миколаївну,
ЄГОРОВУ Світлану Миколаївну,
КАБАНОВУ Вірінею Вячеславівну,
КАРПЕНКА Олександра Леонтіївовича,
КІСЕЛИКА Станіслава Анатолійовича,
МУРАШКА Сергія Івановича,
ОЛЕКСІЄНКО Ірину Сергіївну,
ОНУФРІЄВА Віктора Миколайовича,
ПИСЬМЕННОГО Олексія Анатолійовича,
РЕМЕЗА Петра Миколайовича,
СУРОВИЦЬКУ Людмилу Василівну,
ТКАЧЕНКО Людмилу Яківну,
ЧЕЛЬНИК Ольгу Іванівну,
ЧЕРНЕНКА Віктора Васильовича,
ШИРОКОРЯДА Романа Володимировича;
апеляційного суду Луганської області на роботу на посадах суддів Луганського
апеляційного суду:
БЕЛАХА Андрія Володимировича,
ГАВРИЛЮКА Володимира Кузьмича,
ДРОНСЬКУ Ірину Олексіївну,
ЄРМАКОВА Юрія В'ячеславовича,
КАРТАШОВА Олександра Юрійовича,
КОНОВАЛОВУ Вікторію Анатоліївну,
КОРОТЕНКА Євгена Васильовича,
КОСТРИЦЬКОГО Віталія Володимировича,
ЛУГАНСЬКУ Валентину Миколаївну,
ЛУГАНСЬКОГО Юрія Миколайовича,
ЛЮКЛЯНЧУКА Віталія Федоровича,
НАЗАРОВУ Марину Вікторівну,
РУДЕНКА Віталія Валентинівича,

САВИЧА Юрія Миколайовича,
СТАХОВУ Наталію Володимирівну,
ТОПОЛЮК Євгенію Володимирівну,
ЯРЕСЬКА Андрія Володимировича;
апеляційного суду Львівської області на роботу на посадах суддів Львівського
апеляційного суду:
БЕРЕЗЮКА Олега Григоровича,
БОЙКО Світлану Миколаївну,
ГОНЧАРУК Ліліану Яківну,
ГУЦАЛА Івана Павловича,
КАБЛАКА Петра Івановича,
КАЛИНЯК Оксану Миколаївну,
КОПНЯК Світлану Миколаївну,
КРАЙНИК Надію Петрівну,
КУРІЙ Наталію Михайлівну,
ЛЕВИКА Ярослава Андрійовича,
МИХАЛЮКА Василя Олексійовича,
МІКУШ Юлію Романівну,
НІТКЕВИЧА Андрія Васильовича,
ПАВЛИШИНА Олега Федоровича,
ПАРТИКУ Ірину Володимирівну,
ПРИКОЛОТУ Тетяну Іванівну,
РЕВЕРА Василя Володимировича,
САВУЛЯКА Романа Васильовича,
СТЕЛЬМАХА Ігоря Орестовича,
СТРУС Лідію Богданівну,
УРДЮК Тетяну Миколаївну,
ЦЯЦЯКА Романа Павловича,
ШАНДРУ Марту Миколаївну,
ШЕРЕМЕТУ Надію Олегівну;
апеляційного суду Миколаївської області на роботу на посадах суддів Миколаїв-
ського апеляційного суду:
БАЗОВКІНУ Тетяну Миколаївну,
БОНДАРЕНКО Тетяну Знаменівну,
ГАЛУЩЕНКА Олександра Івановича,
ГУЛОГО Володимира Петровича,
ДАНИЛОВУ Олену Олександрівну,
КОЛОМІЄЦЬ Віолетту Володимирівну,
КОЛОСОВСЬКОГО Сергія Юрійовича,
КРАМАРЕНКО Тетяну Володимирівну,
КУЦЕНКО Оксану Василівну,
КУШНІРОВУ Тетяну Бабиківну,
ЛИСЕНКА Павла Пилиповича,
ЛІВІНСЬКОГО Ігоря Володимировича,
ЛОКТІОНОВУ Оксану Віталіївну,
МІНЯЙЛА Миколу Павловича,
ПРОКОПЧУК Любов Михайлівну,
САМЧИШИНУ Ніну Василівну,
СЕРЕБРЯКОВУ Тетяну Валеріївну,
ТЕМНІКОВУ Валентину Іванівну,
ТИЩУК Наталію Олексіївну,
ФАРІОНОВУ Олену Миколаївну,
ЦАРЮК Лілію Михайлівну,
ЧЕБАНОВУ-ГУБАРЄВУ Наталю Валентинівну,
ШАМАНСЬКУ Наталю Олександрівну,
ЯВОРСЬКУ Жанну Михайлівну,
ЯМКОВУ Оксану Олександрівну;
апеляційного суду Полтавської області на роботу на посадах суддів Полтавсько-
го апеляційного суду:
АБРАМОВА Петра Станіславовича,
БОНДАРЕВСЬКУ Світлану Михайлівну,
БУТЕНКО Світлану Борисівну,
ГАЛЬОНКІНА Сергія Анатолійовича,
ГЕРАСИМЕНКО Вікторію Миколаївну,
ГОНТАР Аллу Анатоліївну,
ДОРОШ Аллу Іванівну,
ДРЯНИЦЮ Юрія Володимировича,
ЗАХОЖАЯ Олександра Івановича,
КАРПУШИНА Григорія Леонідовича,
КОРСУН Оксану Миколаївну,
КОСТЕНКА Володимира Григоровича,
КРИВЧУН Тамару Олексіївну,
КУЗНЄЦОВУ Олену Юріівну,
ЛОБОВА Олександра Анатолійовича,
НІЗЕЛЬКОВСЬКУ Ліліану Валентинівну,
ОБІДНУ Олену Іванівну,
ОДРИНСЬКУ Тетяну Володимирівну,
ПАНЧЕНКА Олександра Олександровича,
ПИЛИПЧУК Лідію Іванівну,
ПІКУЛЯ Володимира Павловича,
ПРЯДКІНУ Ольгу Валентинівну,
РЯБІШИНА Андрія Олександровича,
ТРИГОЛОВА Вадима Миколайовича,
ХІЛЬ Ларису Миколаївну,
ЧУМАК Олену Вікторівну;
апеляційного суду Рівненської області на роботу на посадах суддів Рівненсько-
го апеляційного суду:
БОЙМИСТРУКА Сергія Васильовича,
БОНДАРЕНКО Надію Володимирівну,
ГЛАДКОГО Святослава Васильовича,
ГОРДІЙЧУК Світлану Олексіївну,
ЗБИТКОВСЬКУ Тетяну Іванівну,
ІВАЩУКА Володимира Ярославоича,
КОВАЛЬЧУК Надію Миколаївну,
ПОЛЮХОВИЧА Олега Івановича,
САЧУКА Василя Івановича,
ХИЛЕВИЧА Сергія Віталійовича,
ШИМКІВА Степана Степановича,
ШПИНТУ Михайла Дмитровича;
апеляційного суду Тернопільської області на роботу на посадах суддів Тернопіль-
ського апеляційного суду:
БЕРШАДСЬКУ Галину Василівну,
ГАЛІАН Людмилу Євгенівну,
ГІРСЬКОГО Богдана Ориславовича,
ДИКУН Світлану Іллівну,
КОСТІВА Олександра Зіновійовича,
КОСТРУБУ Галину Іванівну,
МІЩІЯ Олександра Ярославоича,
ПАРАНДЮК Тетяну Станіславівну,
САРНОВСЬКОГО Василя Ярославоича,
СТАШКІВА Богдана Івановича,
ТИХУ Ірину Миколаївну,
ТКАЧА Зеновія Євгеновича,
ТКАЧ Олександру Іванівну,
ХОДОРОВСЬКОГО Михайла Васильовича,
ХОМУ Марію Володимирівну,
ХРАПАК Наталію Миколаївну,
ШЕВЧУК Галину Михайлівну,
ЩАВУРСЬКУ Наталію Борисівну;
апеляційного суду Харківської області на роботу на посадах суддів Харківсько-
го апеляційного суду:
БУРЛАКУ Ірину Василівну,
ГРОШЕВУ Олену Юріівну,
КІСЯ Петра Васильовича,
КОВАЛЕНКО Ірину Павлівну,
КОЛТУНОВУ Антоніну Іванівну,
КОТЕЛЕВЕЦЬ Аллу Вікторівну,
КРУГОВУ Світлану Самуїлівну,
КРУЖИЛІНУ Олену Анатоліївну,
МАМІНУ Оксану Вікторівну,
ОВСЯННІКОВУ Антоніну Іванівну,
ПИЛИПЧУК Наталію Петрівну,
ПІДДУБНОГО Романа Миколайовича,
ПРОТАСОВА Володимира Ілліча,
САВЕНКА Миколу Євгенійовича,
САВЧЕНКА Ігоря Борисовича,
САЩЕНКА Ігоря Сергійовича,
ТИЧКОВУ Олену Юріівну,
ЦІЛЮРИКА Віктора Петровича,
ШВЕЦОВУ Ларису Анатоліївну,
ЯКОВЛЕВУ Вікторію Сергіївну,
ЯЦІНУ Віктора Борисовича;

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Барвистий ярмарок у Холодному Яру

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

ПРОДАВАЛИ-КУПУВАЛИ.

Свято, яке на Покрову відбулося в селі Мельники Чигиринського району на Черкащині, рясніло осінніми барвами стиглих овочів, фруктів та вишуканими виробами кухарів і ремісників. Тут продавали й купували все: від заводських сирів і ковбас до кругів свіжого сала й версескливих поросят, від керамічних тарілок та горщиків до дев'яти видів міцної медуви, від картоплі й гарбурів, що їх місцевий селянин підвіз у ковші свого кабіолета-тракторця, до прикрас і ляльок. Та не лише торгівлю, а й майстер-класами з ремесел, цікавими видовищами, жартами і змаганнями наснажили ярмарок його організатори.

Ще вранці, зустрічаючи гостей і проганяючи останні сні з осіннього узлісся, заграв на цимбалах музикант Петро Сказків. Лунали прикарпатські мелодії серед дубів та ясенів, що взялися осінньою позолотою. Який же ярмарок без співів і танців? Юні вихованці спілки прихильників бойового гопака під орудою Олександра Проценка показали гарт і традиційні козацькі бойові прийоми. А принадою дійства став виступ співачки Руслани.

На ярмарок прибуло більш як тисяча людей. Найголо-

вніша ідея цього свята — відродження національних традицій. Відтепер таке торжище планують проводити щорічно.

Організатор ярмарку ТОВ «НВФ «Урожай» підготував подарунок нашим військовим на сході країни — польову кухню та повнопривідний автомобіль УАЗ. Це необхідно для приготування їжі передовим загонам, що висуюються в зони проведення бойових операцій.

Звичайно, Холодноярському ярмарку ще далеко до найвідомішого Сорочинського, але він, без сумніву, вдався на славу.

Гончарське мистецтво потребує терпіння та наполегливості

Гарбузи везли на ярмарок трактором-кабіолетом

Стрічка про жінок на війні

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

КИНО. Документальний фільм про українок-військовослужбовців показали у Севе-родонецьку. В ньому шість історій жінок-військовослужбовців, які розказали три українські режисери Ірина Цілик, Світлана Ліщинська та Аліна Горлова. Героїні стріч-

ки різні за життєвим досвідом, віком, військовими та цивільними професіями, проте їх об'єднала війна. Ці історії створюють панорамну картину участі жінки у бойових діях.

«Якщо ти хочеш прав, ти повинен за них боротися. Хочу, зможу, доведу, що жінка має право захищати свою країну», — оприлюднює головний задум стрічки її ге-

роїня. Знавці стверджують, що фільм покликаний поновити дискусію стосовно формування армії за професійним принципом та необхідності реформування законодавства відповідно до стандартів НАТО.

Стрічку вже демонстрували в різних кутках світу, зокрема Шанхаї, Мілані, Торонто, Оттаві, Монреалі, Нью-

Йорку, Вашингтоні, Чикаго, Філадельфії, а також у парламенті Канади та Раді Безпеки ООН.

Після перегляду в Севе-родонецьку люди хотіли більше дізнатися про бойовий шлях незламних та безстрашних жінок під час війни за нашу незалежність. На Луганщині є подібні приклади долі українок-військовослужбовців.

Загинули, рятуючи українських військовослужбовців

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

УШАНУВАННЯ. На території військового мобільного госпіталю у Кальміуському районі Маріуполя урочисто відкрили пам'ятник військовим медикам, загиблим під час гібридної війни на сході України. Меморіальний комплекс із вшанування пам'яті лікарів, які віддали життя задля порятунку українських військових, встановили з ініціати-

ви військовослужбовців мобільного госпіталю та за підтримки і сприяння місцевої влади прифронтового міста. Усього з початку неоголошеної війни на Донбасі під час виконання професійних обов'язків загинули 68 медичних працівників, які у цей важкий час, окрім білих халатів, одягли камуфляж.

«Одягнувши форму, військові медики двічі присягнули на вірність: раз — українському народові, другий — склавши клятву Гіп-

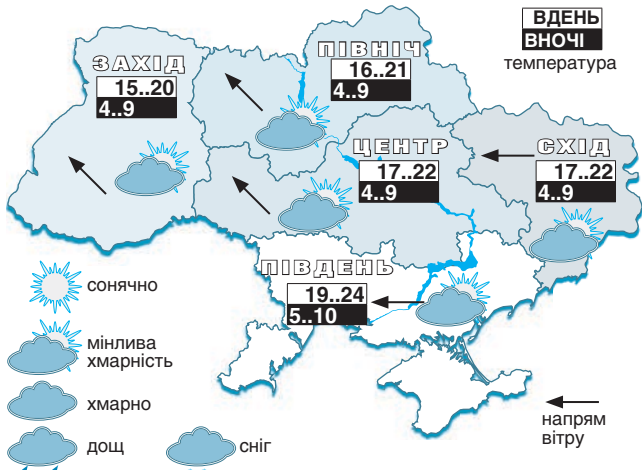
пократа. Рятуючи життя військовослужбовців, медики не тільки оберігають їх від смерті, а й вселяють впевненість у наші перемоги», — зазначив під час відкриття пам'ятника заступник командуючого Об'єднаними силами генерал-майор Олександр Голоднюк.

У церемонії вшанування військових медиків, що відбувалася в супроводі народної жалобної пісні «Пливе кача», взяла участь їхні колеги, військовослужбовці,

представники обласної та міської влади, священнослужителі.

А днями у госпіталі медики знову продемонстрували високий професіоналізм, врятувавши життя важкопораненого 37-річного бійця. Під час складної операції на грудній клітці, що тривала понад чотири години, у нього шість разів зупинялося серце, проте завдяки вмілим і злагодженим діям усіх лікарів військовослужбовця вдалося повернути до життя.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 18 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+4 +9	+16 +21	Черкаська	+3 +8	+16 +21
Житомирська	+4 +9	+16 +21	Кіровоградська	+4 +9	+17 +22
Чернігівська	+4 +9	+16 +21	Полтавська	+4 +9	+17 +22
Сумська	+3 +8	+16 +21	Дніпропетровська	+5 +10	+19 +24
Закарпатська	+4 +9	+19 +24	Одеська	+6 +11	+16 +21
Рівненська	+4 +9	+16 +21	Миколаївська	+5 +10	+19 +24
Львівська	+4 +9	+16 +21	Херсонська	+5 +10	+19 +24
Івано-Франківська	+3 +8	+15 +20	Запорізька	+5 +10	+19 +24
Волинська	+4 +9	+16 +21	Харківська	+3 +8	+17 +22
Хмельницька	+4 +9	+15 +20	Донецька	+5 +10	+18 +23
Чернівецька	+3 +8	+15 +20	Луганська	+3 +8	+17 +22
Тернопільська	+3 +8	+15 +20	Крим	+7 +12	+18 +23
Вінницька	+4 +9	+16 +21	Київ	+6 +8	+18 +20

Укргідрометцентр

У Миколаєві увічнили героя

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ПАМ'ЯТЬ. У Миколаєві відкрили меморіальну дошку на честь учасника АТО старшого солдата, кулеметника 92-ї окремої механізованої бригади Олега Бондаренка, який загинув у зоні бойових дій 2016 року. Куля ворожого снайпера обірвала життя миколаївця за кілька тижнів до його 30-го дня народження. Незабаром бійця мали демобілізувати. Удома на Олега чекали батьки, дружина й маленька донечка. Указом Президента України від 17 червня 2016 року «За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі» Олега Бондаренка нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Меморіальну дошку встановили на будинку, де герой жив разом з родиною. Тут зібралися товариші по службі, друзі, рідні та близькі, представники міської влади й жителі міста, школярі. За словами Миколаївського міського голови Олександра Сенкевича, такі заходи нагадують містянам про ціну мирного життя, що гине молодість, яка могла б розбудовувати державу. Перед учасниками жалобного заходу виступили побратими воїна, які несли службу поруч із ним.

Цього тижня у навчальних закладах Миколаєва пройшли заходи з нагоди відкриття меморіальних дощок на честь семи воїнів, які віддали життя за свободу і незалежність Батьківщини. Пам'ятні знаки встановили за кошти міського бюджету, відповідно до рішення виконкому міської ради. Цього року планують замовити виготовлення ще восьми меморіальних дощок загиблим Героям.

У цьому будинку жив Герой